

СЛОВЕНСКИ
ЛУЖБЕНИЧестита
пуштина

ГЛАСНИК СРБИЈЕ

ГОДИНА I — БРОЈ 1

24 ФЕБРУАР 1945 — БЕОГРАД

ЦЕНА ПО ТАБАКУ 10.— ДИН.

ДЕКЛАРАЦИЈА

ВЕЛИКЕ АНТИФАШИСТИЧКЕ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ

О ОДОБРЕЊУ РАДА НАРОДНИХ ПРЕТСТАВНИКА СРБИЈЕ НА ДРУГОМ ЗАСЕДАЊУ АНТИФАШИСТИЧКОГ
ВЕЋА НАРОДНОГ ОСЛОБОЂЕЊА ЈУГОСЛАВИЈЕ

I.

У току своје историје српски народ је водио тешке ратове и дизао устанке за своју слободу и независност. У тој борби он се често ослањао на помоћ других слободољубивих народа, — а у првом реду словенских народа и нарочито великог руског народа. Српски народ тежио је при томе увек за стварањем једне заједничке државе Јужних Словена, у којој би сви Јужни Словени били окупљени као равноправна браћа. Он никад није имао тежњу да своју државу и свој напредак изгради на угњетавању других јужнословенских народа. Зато је тежњама српског народа одговарала само таква заједничка држава Јужних Словена у којој би сви народи били равноправни и једнако уживали право да се слободно одреде, било да као равноправни члан живи у истој заједници са осталим јужнословенским народима, било да добровољно изађе из те заједнице.

Срби из Србије увек су тежили да буду у што тешњој заједници са својом српском браћом изван Србије и помагали су њихову борбу за националну слободу и национална права, али сви напредни и слободољубиви синови нашег народа знали су да Срби ван Србије могу добити своја национална права само са остваривањем братства и јединства са братским јужнословенским народима са којима живе на истој територији, само уз поштовање слободе и националних права тих народа и само у заједничкој борби са њима против заједничког непријатеља.

II.

Насупрот таквим демократским и слободарским тежњама најбољих људи српског народа, реакционарне великосрпске клике увек су ишле за тим да љубав српског народа за слободу и независност и његову спремност да ту слободу и независност брани до последње капи крви, искористе за приграбљивање туђих територија, за угњетавање других јужнословенских народа. Те клике гледале су у стварању јединствене јужнословенске државе само могућност за успостављање своје хегемоније над другим јужнословенским народима у циљу да их денационализују, да спрече њихов слободни културни развитак и да их економски поробе. За све време постојања старе Југославије, те су клике на делу спроводиле такву угњетачку политику према осталим братским народима, да је на место братства и јединства међу њима дошло до тешких националних раздора и међусобне борбе. Исто тако, те су клике водиле политику распиривања шовинистичке мржње против других јужнословенских народа код Срба изван Србије, а у првом реду између Срба и Хрвата.

III.

Последице те реакционарне шовинистичке политике биле су страховите не само за целу државну заједницу, него нарочито и у првом реду за српски народ, како у Србији тако и свуда изван ње. Издан и напуштен од својих ранијих управљача, узео је српски народ своју судбину у своје сопствене руке, како у самој Србији, тако и у свим крајевима где Срби живе. Отпочевши борбу за своју слободу, националну част и независност, српски народ је схватио тешку поуку догађаја и дао се на остваривање слободољубивих, истински демократских и племенитих тежњи најбољих својих синова из раније историје.

У народно-ослободилачкој борби, у оружаном устанку против мрских фашистичких разбојника и њихових слугу, српски народ је од првог часа пружио братску руку свим осталим братским народима, гледајући у њима себи равноправне народе и свестан да до свог националног ослобођења

може доћи једино у братској заједничкој борби са њима. Кроз ту заједничку борбу Срба са осталим јужнословенским народима, а нарочито Срба изван Србије са хрватском и муслиманском браћом са којима живе на истој територији, исковало се први пут у историји свих Јужних Словена истинско братство и јединство њихово, тако снажно да га више никаква сила не може раскинути.

Ово јединство дошло је до изражаја на Другом заседању Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије концем новембра 1943 године, чије су одлуке донете уз пуну сарадњу и једнодушност народних претставника Србије. Чврсту основицу тога братства и јединства сачињава начело да сваком јужнословенском народу припада право самоопредељења до отцепљења и право да се добровољно уједини са другим народима. На тој основици, одлуком Другог заседања Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије, сви народи Југославије добровољно су се ујединили у нову братску заједницу, своју заједничку домовину, демократску федеративну Југославију.

IV.

Сматрајући да историјске одлуке Другог заседања Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије одговарају животним интересима српског народа и Србије, Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина Србије у потпуности одобрава и потврђује рад претставника Србије на Другом заседању Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије одржаном у Јајцу, 29 новембра 1943 године.

Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина Србије изјављује да ће се српски народ и даље непоколебљиво борити за учвршћивање и потпуно остварење одлука Другог заседања Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије, јер је то највећа гаранција да ће Срби и Хрвати, Словенци, Македонци и Црногорци, а исто тако и муслимани бити срећни и задовољни у таквој слободној, истински демократској и братској заједници равноправних народа. Српски народ је с одушевљењем и одобравањем прихватио одлуку којом су Антифашистичко веће народног ослобођења Југославије и Национални комитет ослобођења Југославије постали највиша претставништва суверенитета народа и државе Југославије као целине.

Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина Србије једнодушно одобрава одлуку Другог заседања Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије о избегличким владама и монархији.

Скупштина подвлачи да је народ Србије у току три и по године своје ослободилачке борбе био стално најближи сведок и непосредна жртва свих злочина и зверстава који су чињени у име монархије. Одлучније него икада стоји данас народ Србије на принципу пуног суверенитета народа и жели да уклони све сметње осигурању и развоју истинске демократске народне власти и очувању свог, скупим жртвама постигнутог, јединства и братства са осталим јужнословенским народима.

Због тога Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина, свесна да је то дужност, у првом реду, народа Србије изјављује да ће народ Србије, кад за то дође време, јасно дати израза својој сувереној вољи у питању унутрашњег уређења Србије и Југославије и решити га у пуном јединству и сагласности са својим демократским тежњама, које су истоветне са демократским тежњама свих јужнословенских народа.

11 новембра 1944 године
У Београду

(Ова Декларација објављена је 12 новембра 1944 год.)

ПОСЛОВНИК

ВЕЛИКЕ АНТИФАШИСТИЧКЕ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ ПРИМЉЕН НА СЕДНИЦИ ОД 10 НОВЕМБРА 1944 ГОДИНЕ

Члан 1

Седницама Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине руководи Претседништво бирано на Скупштини.

Претседништво се састоји од 10 чланова који наизменично председавају седницама.

Члан 2

На почетку свога рада Скупштина бира верификациони одбор од 5 чланова који оверава пуномоћија присутних народних изасланика и утврђује постојање кворума.

Верификациони одбор подноси Скупштини записнички извештај о свом раду. После гласања

Скупштине о извештају верификационог одбора на клупама народних изасланика остају само изасланици чија су пуномоћија потврђена од Скупштине.

Члан 3

Скупштина бира из своје средине два записничара који воде записник седница. Записник сваке седнице потписује председавајући који је водио седницу и записничари.

Члан 4

У свакој тачки дневнога реда и о сваком предлогу одлучује Скупштина посебно.

Члан 5

Сваки изасланик дужан је да присуствује седницама и има право да учествује у дебати, да подноси предлоге и о њима одлучује гласањем.

Изасланици се пријављују за реч писмено претседавајућем и говоре по реду како су пријављени.

Предлози се подnose писмено претседавајућем.

Члан 6

Претседавајући руководи седницом према примљеном дневном реду и по овом Пословнику. Он има право да одређује време говора и начин гласања по појединим предлозима и одржава ред на Скупштини.

Члан 7

На Скупштини могу говорити само народни изасланици чији су мандати оверени.

Скупштина може решавати само ако је на седници присутно више од половине народних изасланика. Одлуке Скупштине пуноважне су ако је за њих гласало више од половине присутних народних изасланика. Претседник може предложити Скупштини прекид дебате или скраћење листе говорника.

Члан 8

Одлуке Скупштине објављују се с потписима целог Претседништва.

Члан 9

Народни изасланици дужни су држати се на седницама правила овог Пословника.

Пословник ступа на снагу чим буде усвојен од Велике Антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије и престаје важити са завршетком рада ове Скупштине, чиме престају и мандати њених народних изасланика.

Београд, 10 новембра 1944 г.

За Велику антифашистичку народно-ослободилачку скупштину Србије

Претседништво

Радован Грујић, с. р.
Милан Бошковић, с. р.
Станимир Јосифовић, с. р.
Д-р Благоје Нешковић, с. р.
Милка Минић, с. р.
инж. Михајло Ђуровић, с. р.
Радован Бајић, с. р.
Душан Петровић, с. р.
Д-р Сениша Станковић, с. р.
Петар Стамболић, с. р.

О Д Л У К А

ВЕЛИКЕ АНТИФАШИСТИЧКЕ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ О КОНСТИТУИСАЊУ АНТИФАШИСТИЧКЕ СКУПШТИНЕ НАРОДНОГ ОСЛОБОЂЕЊА СРБИЈЕ

као врховног законодавног и извршног органа државне власти демократске Србије

6 априла 1941 године отпочело је поробљавање Југославије. Циљ непријатеља био је да раз-

бије Југославију, да разједини и међу собом закрви њене народе како би их лакше сломио, а нарочито да сломи и истреби српски народ. Народи Југославије, а у првом реду српски народ, дошли су у положај да бирају између смрти и истребљења у ропству и крваве борбе за своју част и слободу. Остављен на милост и немилост дивљој хорди освајача, српски народ пошао је за оним најбољим синовима својим и других народа Југославије који су га позвали у свету борбу против окупатора.

У тој тешкој и неравној борби са далеко надмоћнијим непријатељем, наш народ наишао је на тешкоће какве у својим ранијим борбама никад није познао. Бивше политичке вође, генерали и официри, државни и општински чиновници из апарата старе Југославије не само да нису стали на страну народа него су се удружили са вековним непријатељем и постали му верни помагачи у крвавим злочинима над својим рођеним народом. Тако је српски народ у својој тешкој борби против окупатора имао у исто време да издржи и борбу против издајника, који су му заболи нож у леђа у најтежим годинама народне историје.

Зато је наш народ као и сви други народи Југославије, од првог часа борбе морао да ствара све из основа ново, како своју оружану силу, тако и своју власт способну да помогне организацију његове борбе. Народно-ослободилачки одбори, који су никли у устанку Србије у јесен 1941 природним путем и потребом народне борбе, временом су од привремених органа народне борбе постали обликом истински демократске народне власти.

Ослобођењем готово читаве Србије настала је потреба да народна власт у Србији добије такву организацију, каква ће једино бити у стању да послужи народу у постизању пуне победе над непријатељем, у лечењу рана које је рат задао земљи и у осигурању његове будућности.

Главни народно-ослободилачки одбор Србије, основан новембра 1941 у ватри првог устанка, и који је за три године руководио борбом народа у Србији, мора претрпети такве промене да настане једно такво народно претставничко тело, које ће моћи да одговори свом данашњем задатку: задатку да буде највише законодавно и извршно народно претставничко тело и врховни орган државне власти демократске Србије као федералне државе у саставу демократске федеративне Југославије.

На основу тога, на основу суверене воље српског народа, изражене и у састанку ове Велике скупштине, на основу права српског народа да сам одлучи о својој судбини и да своју власт организује по својој слободној вољи, као и у сагласности са одлукама Другог заседања Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије од 29 новембра 1943 године,

Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина Србије доноси следећу одлуку:

1. Да се Главни народно-ослободилачки одбор Србије прошири и реконструише у Антифашистичку скупштину народног ослобођења Србије, која ће бити највише законодавно и извршно народно претставничко тело, носилац суверенитета народа и државе Србије и врховни орган државне власти демократске Србије, као равноправне федералне јединице демократске федеративне Југославије.

2. Прву антифашистичку скупштину народног ослобођења Србије бира Велика антифашистичка

народно-ослободилачка скупштина Србије на свом садашњем сазиву. У њу мора бити изабрано најмање 250 народних посланика. Касније Скупштине биће биране непосредно на изборима.

3. Антифашистичка скупштина народног ослобођења Србије бира своје Претседништво које се састоји од претседника, три потпретседника, једног секретара и најмање 25 чланова претседништва.

4. АСНОС врши власт на својим редовним и ванредним сазивима а у времену између два сазива преко свог Претседништва.

Извршну власт врши Антифашистичка скупштина народног ослобођења Србије преко свог Претседништва и преко народне владе Србије.

5. Док се не образује народна влада Србије њене ће послове водити Претседништво антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије преко посебних отсека за поједине гране државне управе.

6. Претседништво антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије, односно народна влада Србије одговарају за свој рад Антифашистичкој скупштини народног ослобођења Србије.

7. Претседништво Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије, односно, народна влада Србије доноси решења и наредбе на основу законских одлука Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије, на основу законских одлука Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије и на основу решења и наредба Националног комитета ослобођења Југославије.

8. Све законске одлуке Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије обнародују се са потписом њеног претседника и секретара.

9. Све досадашње одлуке и прописи Главног народно-ослободилачког одбора Србије престају са овим да важе уколико су у супротности са одредбама ове одлуке.

10. Ова одлука ступа одмах на снагу.

У Београду, 11 новембра 1944 г.

Претседништво

Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије:

Д-р Благоје Нешковић, с. р.
 Радован Грујић, с. р.
 Д-р Синиша Станковић, с. р.
 Душан Петровић, с. р.
 инж. Михајло Ђуровић, с. р.
 Петар Стамболић, с. р.
 Станимир Јосифовић, с. р.
 Радован Бајић, с. р.
 Милка Минић, с. р.
 Милан Бошковић, с. р.

(Ова одлука је обнародована и ступила на снагу 12 новембра 1944 год.)

О Д Л У К А

О ОДОБРЕЊУ РАДА ГЛАВНОГ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКОГ ОДБОРА СРБИЈЕ

Чл. 1. Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина Србије, коју чине 885 народних изасланика из читаве Србије као највише претставништво народа из свих крајева Србије

утврђује да је Главни народно-ослободилачки одбор Србије у току трогодишње Народно-ослободилачке борбе прерастао из највишег органа борбеног јединства Србије у привремени врховни орган народне власти Србије и да је руководио остваривањем борбеног јединства народа Србије и изградњом народне власти у Србији, за борбу против фашистичког окупатора и његових помагача.

Чл. 2. Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина Србије у потпуности одобрава и потврђује рад Главног народно-ослободилачког одбора Србије у току трогодишње народно-ослободилачке борбе.

У Београду, 11 новембра 1944 г.

Претседништво

Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије:

Д-р Благоје Нешковић, с. р.
 Радован Грујић, с. р.
 Д-р Синиша Станковић, с. р.
 Душан Петровић, с. р.
 инж. Михајло Ђуровић, с. р.
 Петар Стамболић, с. р.
 Станимир Јосифовић, с. р.
 Радован Бајић, с. р.
 Милка Минић, с. р.
 Милан Бошковић, с. р.

(Ова одлука је обнародована и ступила на снагу 12 новембра 1944 год.)

ПРЕДЛОГ О ДОДЕЉИВАЊУ ЗВАЊА НАРОДНОГ ХЕРОЈА МАРШАЛУ ЈУГОСЛАВИЈЕ ЈОСИПУ БРОЗУ-ТИТУ ПРИМЉЕН НА СЕДНИЦИ ВЕЛИКЕ АНТИФАШИСТИЧКЕ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ ОД 12 НОВЕМБРА 1944 ГОДИНЕ

Антифашистичком већу народног ослобођења Југославије

На млада покољења наших народа вековима ће се преносити предање о народном вођи Јосипу Броз-Титу, који је помагао југословенским народима да подигну главу пред фашистичким окупатором и душманином Словена. Мрачне 1941 године друг Тито, са својим храбрим друговима дигао је народ Југославије на устанак и на тлу Србије започео славу борбу против туђинског освајача. Његовом заслугом српски народ поново се овенчао славом народа — јунака. Године народно-ослободилачке борбе улазе у историју Србије као славни наставак њених слободарских устаничких традиција.

И кад је Југославијом окупатор почео сејати отровно семе раздора, а великосрпска клика подарила му свога слугу Дражу Михаиловића да трује српски народ издајом и мржњом према другим братским народима, нашао се на челу народа Југославије јуначки син хрватског народа да посеје племенито семе братске љубави и заједничке борбе против заједничког непријатеља свих наших народа. Године народно-ослободилачке борбе

улазе у историју Србије као доба упорне борбе против издајника који су хтели да укаљају српско име злочинима против братских народа. Србија ће за увек бити захвална маршалу Титу што ју је својим мудрим руководством, својом братском љубављу водио путем праведне борбе за слободу и светлим путем јединства са рођеном браћом. Под његовим руководством Србија је нашла своје сигурно и право место међу својим сестрама у великом моћном здању демократске федеративне Југославије. У Јосипу Броз-Титу Југославија је добила највећег војсковођу под чијом командом наша народно-ослободилачка војска доноси слободу нашим народима и уздиже народе Југославије међу прве народе света.

За организовање устанка народа Југославије против окупатора, за јуначка дела, за мудро руковођење славним биткама, за идеју братства и јединства које је пронео широм наше домовине а које су нас спасле од пропасти и братоубилачког рата, за славу којом је овенчао народе Југославије, за очинску бригу и правилно подизање наших синова у народно-ослободилачкој војсци, за срећну и лепу будућност коју су под његовим руководством извојевали наши народи у својој новој заједници, народи Југославије дугују маршалу Југославије Јосипу Броз-Титу вечиту захвалност. Народи Југославије одужиће му се јачајући своју борбу против окупатора и издајника, негујући још дубљу међусобну љубав и јединство и изграђујући своју нову демократску, федеративну Југославију.

Сматрајући да вођа свих народа Југославије треба да добије од својих народа и видно обележје захвалности за његова велика дела, српски народ преко своје Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије предлаже Антифашистичком већу народног ослобођења Југославије да

маршалу Југославије Јосипу Броз-Титу додели звање

НАРОДНОГ ХЕРОЈА

Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина осећа неизмерну радост што овим предлогом може да изрази посебну захвалност читаве Србије, која данас прва празнује и велике дане слободе — плод устанка 1941 године.

Смрт фашизму — Слобода народу!

У Београду, 12 новембра 1944 г.

Претседништво

Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије:

Д-р Благоје Нешковић, с. р.

Петар Стамболић, с. р.

инж. Михајло Ђуровић, с. р.

Радован Грујић, с. р.

Милка Минић, с. р.

Д-р Синиша Станковић, с. р.

О Д Л У К А

О УСТАНОВИ СУДА ЗА СУЂЕЊЕ ЗЛОЧИНА И ПРЕСТУПА ПРОТИВ СРПСКЕ НАЦИОНАЛНЕ ЧАСТИ

У време када је Србија била под фашистичком окупацијом, када је српски народ пролазио најтеже године своје историје, у време кад су најбољи синови и кћери српског народа с оружјем у руци и свима сретствима водили непоштедну борбу против окупатора, бранећи слободу свог народа и част српског имена, када се српски народ борио на живот и смрт са фашистичким окупаторима, нашли су се у српском народу капитуланти и изроди који су, било из личне или социјалне себичности, било из кукавичлука, на овај или онај начин сарађивали са окупатором, служили у његовом апарату или му чинили услуге разних облика. На тај начин они су издали свој народ и укаљали своје национално име и част.

Обнављајући своју ослобођену земљу, српски народ не може оставити без казне ове злочине и преступе којима су њихови починитељи нанели штету и срамоту српском народу.

На основу тога Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина Србије доноси следећу

О Д Л У К У

1. Установљава се специјални Суд за суђење, злочина и преступа против српске националне части, који ће преко својих одељења на целој територији Србије судити сваком лицу које је за време непријатељске окупације починило злочин или преступ против српске националне части.

2. Овај Суд судиће за оне злочине и преступе учињене против националне части који се не могу квалификовати као велеиздаја или као помагање окупатору у вршењу ратних злочина.

3. Суд за суђење злочина и преступа против српске националне части судиће на казну губитка националне части, која у себи укључује губитак грађанске части; на казну лаког или тешког присилног рада и на казну конфисковања имовине. Губитак националне части може бити времен или доживотан, а казна присилног рада може бити највише до десет година.

4. У случају да се у току испитивања дела утврди да се ради о тежем злочину који тражи смртну казну, Суд за суђење злочина и преступа против српске националне части огласиће се ненадлежним и упутити кривца надлежном суду.

5. Антифашистичка скупштина народног ослобођења Србије, односно њено претседништво издаће потребне законске одлуке, у којима ће се ближе одредити кривице које ће судити Суд за суђење злочина и преступа против српске националне части, уређење суда и поступак.

6. Суд за суђење злочина и преступа против српске националне части бира Велика антифаши-

стичка народно-ослободилачка скупштина и са-стоји се од 27 чланова.

У Београду, 11 новембра 1944 г.

Претседништво

Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије:

Д-р Благоје Нешковић, с. р.
Радован Грујић, с. р.
Д-р Сениша Станковић, с. р.
Душан Петровић, с. р.
инж. Михајло Ђуровић, с. р.
Петар Стамболић, с. р.
Станимир Јосифовић, с. р.
Радован Бајић, с. р.
Милка Минић, с. р.
Милан Бошковић, с. р.

(Ова одлука је обнародована и ступила на снагу 12 новембра 1944 год.)

О Д Л У К А

ВЕЛИКЕ АНТИФАШИСТИЧКЕ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ О ОСНИВАЊУ ПРИВРЕДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ

Чл. 1. — Оснива се Привредна банка Србије, њен задатак је прикупљање материјалних средстава, која ће се употребити за окончање ослободилачког рата, обнору земље и изградњу државе.

Чл. 2. — Ова одлука ступа одмах на снагу.

Београд, 12 новембра 1944 г.

Претседништво

Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије:

Д-р Благоје Нешковић, с. р.
Радован Грујић, с. р.
Д-р Сениша Станковић, с. р.
Душан Петровић, с. р.
инж. Михајло Ђуровић, с. р.
Петар Стамболић, с. р.
Станимир Јосифовић, с. р.
Радован Бајић, с. р.
Милка Минић, с. р.
Милан Бошковић, с. р.

(Ова одлука је обнародована и ступила на снагу 13 новембра 1944 год.)

О Д Л У К А

ВЕЛИКЕ АНТИФАШИСТИЧКЕ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ О УСПОСТАВЉАЊУ ЗЕМАЉСКЕ КОМИСИЈЕ СРБИЈЕ ЗА УТВРЂИВАЊЕ ЗЛОЧИНА ОКУПАТОРА И ЊИХОВИХ ПОМАГАЧА

Чл. 1. У циљу утврђивања одговорности, проналажења и предавања суду свих лица, која су у својству окупатора или његових помагача одговорна за многобројне злочине учињене над народом Србије у духу одлуке бр. 10 Претседништва АВНОЈ-а образује се при Претседништву АСНО

Србије Земаљска комисија за испитивање злочина окупатора и његових помагача.

Чл. 2. Ова комисија ће у свему сарађивати са Државном комисијом за испитивање злочина окупатора и његових помагача која је образована при Националном комитету ослобођења Југославије.

Чл. 3. Претседништво АСНО Србије именовати претседника и потребан број чланова комисије.

Чл. 4. Ова одлука ступа одмах на снагу.

У Београду, 11 новембра 1944 г.

Претседништво

Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије:

Д-р Благоје Нешковић, с. р.
Радован Грујић, с. р.
Д-р Сениша Станковић, с. р.
Душан Петровић, с. р.
инж. Михајло Ђуровић, с. р.
Петар Стамболић, с. р.
Станимир Јосифовић, с. р.
Радован Бајић, с. р.
Милка Минић, с. р.
Милан Бошковић, с. р.

(Ова одлука је обнародована и ступила на снагу 13 новембра 1944 год.)

СУД ЗА СУЂЕЊЕ ЗЛОЧИНА И ПРЕСТУПА ПРОТИВ СРПСКЕ НАЦИОНАЛНЕ ЧАСТИ ИЗАБРАН ОД ВЕЛИКЕ АНТИФАШИСТИЧКЕ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКЕ СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ

На основу тачке 6 Одлуке о установи Суда за суђење злочина и преступа против српске националне части, Велика антифашистичка народно-ослободилачка скупштина Србије на седници својој од 11 новембра 1944 године изабрала је за чланове Суда за суђење злочина и преступа против српске националне части следећа лица:

1. Милан Бошковић, земљорадник из Пирота
2. д-р Милан Прелић, суд. приправник из Губетина,
3. Светозар Милићевић, земљорадник из Дражња,
4. Милосав Милосављевић, радник из Чачка,
5. Тодор Младеновић, земљорадник из Црне Траве,
6. Живорад Љубичић, учитељ из Завлаке,
7. Живојин Петровић, професор из Аранђеловца,
8. Милован Крчић, адвокат из Лесковца,
9. Борисав Алексић, судија из Неготина,
10. Ђорђе Милутиновић, земљорадник из Ошљана,
11. Новак Солдатовић, земљорадник из Рађевине,
12. Богољуб Стојановић, студент из Брежана,
13. Деспот Стевановић, учитељ из Врања,
14. Божидар Миладиновић, земљорадник из Сићева,
15. Димитрије Лазић, столар из Лознице,
16. Ратко Петровић, радник из Ивањице,
17. Лаза Савићевић, пуковник из Београда,
18. Светолик Дреновац, начелник Управе мопола из Београда,

19. Драгослав Ђорђевић, радник из Смедеревске Паланке,

20. Драгослав Мутаповић, инжењер из Београда,

21. Радослав Чолић, земљорадник из среза рачанског,

22. Костадин Лукић, земљорадник из Поповића,

23. Драго Секулић, земљорадник из Поповића,

24. Бранко Јаковљевић, земљорадник из Лознице,

25. Милан Дракулић, чиновник из Београда,

26. Персида Димић, из Топлице,

27. Божидарка Дамјановић, из Младеновца.

У Београду, 11 новембра 1944 г.

Претседништво

Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије

Радован Грујић, с. р.

Милан Бошковић, с. р.

Станимир Јосифовић, с. р.

Д-р Благоје Нешковић, с. р.

инж. Михајло Ђуровић, с. р.

Радован Бајић, с. р.

Душан Петровић, с. р.

Д-р Синиша Станковић, с. р.

Петар Стамболић, с. р.

О Д Л У К А

о

„СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ СРБИЈЕ”

Члан 1

Као званичан орган федералне Србије оснива се „Службени гласник Србије”, а издавање „Службеног гласника Србије” спада у надлежност Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије.

Члан 2

У „Службеном гласнику Србије” објављуваће се:

1. Све одлуке законске природе, правилници, њихова аутентична тумачења и упутства за њихову правилну примену Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије односно Претседништва Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије или његових Повереништава.

2. Све одлуке о службеним односима службеника Претседништва Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије, Повереништава или подређених установа и надлештава.

3. Све одлуке општег карактера окружних народно-ослободилачких власти.

4. Сва саопштења и објаве државних надлештава, установа и предузећа Србије, које се морају обнародовати.

5. Сви огласи и објаве који се односе на приватне установе и лица, као и јавне продаје, амортизације, протоколације и друго, у колико то буде одређено од надлежних власти. У колико

оглашавања налажу важећи прописи објављиваће се и без посебне одлуке и сви огласи који се тичу радњи или послова, а врше се на територији Србије.

6. Огласи приватних привредних организација, осталих установа или лица који буду поднети за објављивање у „Службеном гласнику Србије”.

Члан 3

Послове око уређивања и издавања „Службеног гласника Србије” води Одељење за штампу, Претседништва Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије.

Уредника „Службеног гласника Србије” и остало особље поставља Претседништво Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије.

Ближе одредбе о организацији, раду и особљу, уредништва прописаће Претседништво Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије посебним правилником.

Члан 4

Ова одлука ступа на снагу даном њеног обнародовања.

У Београду, 10 фебруара 1945 г.

Претседништво

Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије:

Претседник,

Д-р Синиша Станковић, с. р.

Секретар,

Петар Стамболић, с. р.

СА Д Р Ж А Ј :

Страна

Декларација Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије о одобрењу рада народних претставника Србије на Другом заседању Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије — — — — —	1
Пословник Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије примљен на седници од 10 новембра 1944 год. — — — — —	2
Одлука Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије о конституисању Антифашистичке скупштине народног ослобођења Србије као врховног законодавног и извршног органа државне власти демократске Србије — —	3
Одлука о одобрењу рада Главног народно-ослободилачког одбора Србије — — — — —	4
Предлог Антифашистичком већу народног ослобођења Југославије о додељивању звања Народног хероја маршалу Југославије Јосипу Броз-Титу	4
Одлука о установи суда за суђење злочина и преступа против српске националне части — — — — —	5
Одлука Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије о оснивању Привредне банке Србије — — — — —	6
Одлука Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије о успостављању Земаљске комисије Србије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача — — — — —	6
Суд за суђење злочина и преступа против српске националне части изабран од Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије	6
Одлука о „Службеном гласнику Србије” — — — — —	7

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

ОГЛАС О ЛИКВИДАЦИЈИ

Државна управа народних добара својом одлуком бр. 1866 од 3 фебруара 1945 год. решила је да се изврши ликвидација следећих транспортно-шпедитерских радњи:

- 1) Schenker & Co. a. d., Београд, Чика Љубина 20
- 2) Interkontinentale a. d., Београд, Чубрина ул. 2
- 3) Душан Ковачевић а. д., Београд, Краља Милана 11
- 4) Транспортконтор „Југоисток“ а. д., Београд, Теразије 16
- 5) Kirchner & Co. a. d., Београд, Кнегиње Љубице 11
- 6) „Транспорт“ међународно отпремничко а. д., пређе Adolf Blum i Poreg, Београд, Богојављенска ул. 7
- 7) „Сава“ међународни транспорти, вл. Heinrich Pfannenstill, Београд, Босанска ул. 29
- 8) Симеон П. Андрејевић, Београд, Краља Александра 1
- 9) Fahrbereitschaft, вл. Emil i Max Sengewitz, Београд, Краљице Марије 21
- 10) Fernando Castel, Београд, Краља Петра ул. 8.

За ликвидацију је опуномоћен са стране Државне управе народних добара друг капетан Филип Барух, који ликвидацију обавља у Чика Љубиној ул. бр. 20 (локал бивше фирме Schenker & Co.).

Позивају се сви повериоци да се са својим потраживањем обратe опуномоћенику у року од 6 недеља. Исто тако се позивају сви дужници ових транспортних друштава да у поменутом року исплате своја дуговања. 1 1-1

ДРУШТВА И ЗБОРОВИ

„ПРОИЗВОД“ А. Д.

Позива своје акционаре на редовни збор за 18 март 1945 у 10 часова, улица Копачица 6, Београд.

Дневни ред:

Избор деловође и два оверача и бројача гласова;

Читање извештаја Управног и Надзорног одбора за 1944;

Давање разрешнице Управном и Надзорном одбору за 1944;

Измене правила и други предлози;

Бирање Управног и Надзорног одбора;

Позивају се акционари да депонују своје акције најдаље до 14 марта 1945.

33 1-3

Управа.

„БИТ“ А. Д.

Позива своје акционаре на редовни збор за 18 март 1945 у 11 часова, улица Копачица 6, Београд.

Дневни ред:

Избор деловође и два оверача и бројача гласова;

Читање извештаја Управног и Надзорног одбора за 1944;

Давање разрешнице Управном и Надзорном одбору за 1944;

Измене правила и други предлози;

Бирање Управног и Надзорног одбора;

Позивају се акционари да депонују своје акције најдаље до 14 марта 1945.

34 1-3

Управа.

ИЗГУБЉЕНЕ ИСПРАВЕ

СЛУЖБЕНИЧКУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ и објаву о запослењу издату од Команде града Београда изгубио сам и оглашавам за неважеће. — Десимир С. Вокић, ватрогасац, Београд. 1 1-1

ПРИЈАВУ СТАНА издату од VII одељка Команде града Београда изгубио сам и оглашавам за неважећу. — Десимир С. Вокић, ватрогасац, Београд. 2 1-1

КУПОВНУ КЊИЖИЦУ издату од Дириса изгубио сам и оглашавам за неважећу. — Маринко Поповић, Београд, Курсулина 19. 3 1-1

ПРИЈАВУ СТАНА издату од I одељка Команде града Београда изгубио сам и оглашавам за неважећу. — Милена Поткоњак, Београд, Теразије 23. 4 1-1

ЛИЧНУ КАРТУ издату од I одељка Команде града Београда изгубила сам и оглашавам за неважећу. — Милена Поткоњак, Београд, Теразије 23. 5 1-1

ЛИЧНУ КАРТУ издату од VI кварта Управе града Београда оглашујем за неважећу јер је изгубљена. — Богосављевић Бошко, Славујска 22, Београд. 6 1-1

ЛИЧНУ КАРТУ издату од бившег среског Начелства у Аранђелову оглашујем за неважећу јер је изгубљена. — Бајц Каролина, Аранђеловац. 7 1-1

ЛИЧНУ КАРТУ издату од V кварта Управе града Београда изгубио сам и оглашавам за неважећу. — Јован Крстић, Мали мокри Луг. 8 1-1

ПРИЈАВУ СТАНА издату од V одељка Команде града Београда гласећа на мене, жену и децу изгубио сам и оглашавам за неважећу. — Јован Крстић, Мали мокри Луг. 9 1-1

ЛИЧНУ КАРТУ издату од кварта XIV Управе града Београда изгубила сам и оглашавам за неважећу. — Вера Марковић, Баново брдо, Чукарица. 10 1-1

ЛИЧНУ КАРТУ изгубљену оглашавам неважећом. — Тодор Л. Посић, Димитрија Туцовића 77. 11 1-1

ДИРИСОВУ КЊИЖИЦУ која гласи на име Богдан Еремија изгубио сам, те исту оглашавам неважећом. 12 1-1

ЛИЧНУ КАРТУ издату из III одељка Команде града Београда оглашавам за неважећу јер је изгубљена. — Чалић Радојка ул. Будимска бр. 7, Београд. 13 1-1

КУПОВНУ КЊИЖИЦУ издату од Дириса оглашујем за неважећу јер је изгубљена. — Ана Вуковић, Прокопачка 10, Београд. 14 1-1

КУПОВНУ КЊИЖИЦУ број 120775 оглашавам за неважећу јер је изгубљена. — Даринка Стамболић, Драгачевска бр. 40, Београд. 15 1-1

КУПОВНУ КЊИЖИЦУ изгубио сам и оглашавам за неважећу. Ђорђе Младеновић, Београд, Стојана Протића 18. 16 1-1

КУПОВНУ КЊИЖИЦУ оглашавам за неважећу јер је изгубљена. — Милија Драгомировић, Београд, Стојана Протића 18. 17 1-1

КУПОВНУ КЊИЖИЦУ оглашавам неважећом јер је изгубљена. — Шатрић Душан. 18 1-1

КУПОВНА КЊИЖИЦА број 42535 изгубљена је и оглашава се за неважећу. — Радмило Урошевић, Захумска 24, Београд. 19 1-1

ПРИЈАВУ СТАНА издату од II реона Команде града Београда оглашавам за неважећу јер је изгубљена. — Љубица Поповић, Фрушкогорска 10, Београд. 20 1-1

КУПОВНУ КЊИЖИЦУ издату од Дириса оглашавам за неважећу јер је изгубљена. — Љубица Поповић, Фрушкогорска 10, Београд. 21 1-1

ЛИЧНУ КАРТУ издату од Управе града Београда оглашавам за неважећу јер је изгубљена. — Љубица Поповић, Фрушкогорска 10, Београд. 22 1-1

ПРИЈАВУ СТАНА издату од XI рејона Команде града Београда оглашавам за неважећу јер је изгубљена. — Јелена Николић, Дражанова бр. 53, Београд. 23 1-1

ЧЛАНСКУ КАРТУ Занатског удружења оглашавам за неважећу јер је изгубљена. — Војислав Недељковић, посластичар, Синђелићева 8, Београд. 24 1-1

ЛИЧНУ КАРТУ издату од Управе града Београда оглашавам за неважећу јер је изгубљена. — Војислав Недељковић, посластичар, Синђелићева 8, Београд. 25 1-1

СПИСАК СТАНАРА улица Престолонаследника Петра 41 оглашавам за неважећу јер је изгубљен. — Тома Гроздановић, Београд. 26 1-1

КУПОВНУ КЊИЖИЦУ издату од Дириса изгубио сам и оглашавам за неважећу. — Др. Живко Миладиновић, Београд, Косте Стојановића 2. 27 1-1

КУПОВНУ КЊИЖИЦУ број 75558 издату од Дириса оглашавам за неважећу јер је изгубљена. — Михајло Ђоковић, Београд, Нова 94, број 4. 28 1-1

ЛИЧНУ КАРТУ издату ми од бивше Управе града Београда оглашујем за неважећу јер је изгубљена. — Шевковић Василија, Биничкога бр. 2, Београд. 29 1-1